

Co se děje v Africe

Současný způsob zemědělství vede k drancování pralesních porostů a vážné degradaci půd. Místní obyvatelstvo používá pro svoji obživu metody, které jsou na úrovni neprimitivnějšího zemědělství, a které jsou velice nešetrné k přírodě. Rodiny samostatně hospodaří na pozemcích kolem svého obydlí a časem expandují do pralesních oblastí v okolí vesnice. Půdu neumějí využívat opakovaně. Jedná se o zcela nepromyšlené drancování pralesa vypalováním. *Viz. Degradace půd po vypálení*

Vypálením se nenávratně ztrácí veškerá organická vrstva, která je přitom pro pěstování zemědělských plodin klíčová. Z organického horizontu zůstane jen několik milimetrů tenká vrstva popela. Plodiny jsou vysázeny daleko od sebe a není jim poskytnuta žádná další péče. Pro nedostatek živin navíc nelze plochu po sklizni použít znovu.

Návrat na plochu je možný nejprve po čtyřech letech, kdy vypálená plocha zaroste náletovou vegetací, která se zde dokáže uchytit. Ta je opět vypálena a poskytne živiny pro další úrodu. Několikrát opakované vypálení plochy vede k naprosté degradaci půdy, kdy jsou lidé nuceni plochu zcela opustit a najít si nové území v pralese, kde se vše opakuje. Tento způsob obstarávání obživy za sebou zanechává zcela zdevastované území, často porostlé tvrdou trávou, které nelze již nadále zemědělsky využívat.

Vzhledem k rychle rostoucí populaci je možné očekávat, že rychlost, s jakou je původní prales devastován se bude nadále zvyšovat. V roce 2005 žilo v Kongu 59 miliónů obyvatel. V roce 2020 již více než 90 miliónů. Uživít takové množství lidí současným způsobem hospodaření, se neobejde bez rozsáhlé devastace pralesů, které mají ohromný význam pro celé lidstvo.